



Bezinning 373: De wegwerpsteen werd hoeksteen

Marcus 12,1-12 = wekdagen 9° week maandag

Het Woord

Hij begon tegen hen te spreken in gelijkenissen: 'Een man legde een wijngaard aan en omheinde die. Hij groef een kuil voor de wijnpers en bouwde een uitkijktoren. Hij verpachtte de wijngaard aan wijnbouwers en ging op reis. Na verloop van tijd stuurde hij een knecht naar de wijnbouwers om zijn deel van de opbrengst van hen te ontvangen; maar ze grepen hem vast, mishandelden hem en stuurden hem met lege handen terug. Daarna stuurde hij een andere knecht naar hen toe, die ze in het gezicht sloegen en vernederden. Hij stuurde nog een derde, die ze doodden, en nog vele anderen; sommigen werden door de wijnbouwers mishandeld en anderen werden door hen gedood. Ten slotte was alleen nog zijn geliefde zoon over; die stuurde hij als laatste naar hen toe, met de gedachte: "Voor mijn zoon zullen ze wel ontzag hebben." Maar de wijnbouwers zeiden tegen elkaar: "Dat is de erfgenaam. Kom op, laten we hem doden, dan is de erfenis van ons." Ze grepen hem vast en doodden hem en gooiden zijn lichaam buiten de wijngaard. Wat zal de eigenaar van de wijngaard daarna doen? Hij zal zelf komen om de wijnbouwers om te brengen en hij zal de wijngaard aan anderen geven. Hebt u deze schrifttekst dan niet gelezen: "De steen die de bouwers afkeurden, is de hoeksteen geworden. Dankzij de Heer is dit gebeurd, wonderbaarlijk is het om te zien." Daarop wilden ze Hem gevangennemen, want ze wisten dat Hij hen op het oog had bij het vertellen van deze gelijkenis, maar ze waren bang voor de reactie van de menigte. Dus lieten ze Hem staan en gingen weg.

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Deze parabel hangt in de kettingen gekluisterd van het diepe drama van Jezus' lijden en dood. Hij vertelt de parabel namelijk aan de hogepriesters, schriftgeleerden en oudsten (zie Marcus 11,27), kortom het Sanhedrin, dat verantwoordelijk wordt gesteld voor zijn dood. Op het einde wordt zelfs verteld dat zij de parabel ook zo begrepen. Er is nog meer: Hij vertelt deze allegorie op het terrein van zijn toehoorders, die dus een 'thuismatch' spelen. Hij staat bovendien geheel alleen tegenover die aanzienlijke, machtige groep.

En toch overwint Hij! Hoe wonderlijk. Natuurlijk is dit een herlezing van Jezus' oorspronkelijke verhaal vanuit het verrijzenisgeloof. Jezus' verhaal kent een bijzonder zwarte afloop. Marcus' verhaal kent een happy end, en hoe! Jezus is de hoeksteen worden. De verworpene, de paria, de weggeworpen mens wordt op de hoogste troon gezet. God rehabiliteert Jezus helemaal.

Eric Haelvoet Guldendallaan 90 1150 Sint-Pieters-Woluwe
0476 085 744 www.bartimeus.be bartimeus@donbosco.be

Het happy end heeft ook nog met een ander element te maken. De heidenchristenen mogen zich herkennen in de mensen, aan wie de wijngaard uiteindelijk gegeven wordt. Het gaat natuurlijk over de adressanten van Marcus.

Er zitten nog enkele mooie kerngedachten van ons geloof in deze parabel. God vertrouwt zijn wereld toe aan ons. Toevertrouwen heeft alles te maken met vertrouwen. Dat God ons zo'n groot geschenk geeft, kan ons diepgaand ontroeren. En ook het beste in ons wakker maken om heel zorgzaam met dat geschenk om te gaan. 'Eerbied voor de schepping' heet dat.

God blijft maar profeten zenden, wat mensen hun ook aandoen. Hij behoudt het vertrouwen en blijft altijd weer hopen. Tot Hij zijn geliefde Zoon zendt, zijn meest beminde.

Maar de vruchten moeten we aan de Gever schenken. Een gelovige plooit niet terug op zichzelf en steekt de pluimen niet op eigen hoed. Hij hangt zijn vest of kleding niet vol met decoraties, door hemzelf gemaakt en aan zichzelf gegeven. Neen, hij geeft alle vruchten aan God. Want Hij is het die alle goeds teweegbrengt. De wijnbouwer kan veel doen, maar hij kan de wijnstokken geen wortel doen schieten tot in de diepe wateraders. Hij kan veel presteren, maar hij kan de blaadjes en vooral de druiven niet maken en doen rijpen. Dat wordt hem gegeven als een geschenk. Een geschenk dat we aan God geven.

Het Woord in mijn leven

Hoe geef ik de vruchten van mijn wijngaard aan God? Welke profeet, mens van God, mishandel of dood ik? Hoe zorg ik voor de schepping? Hoe schaad ik de schepping?

Bidden met het Woord

Grote, liefdevolle God,
U bent de grote Schepper
die ons de wereld in handen geeft.
Want U vertrouwt ons,
meer dan we onszelf vertrouwen.
Altijd weer blijft U taai hopen
dat we het beter zullen doen,
dat we Uw geliefde Zoon volgen.
Laat niet toe, geen enkele dag,
dat we Uw profeten buitenspel zetten.
Alle vruchten geven we aan U.
Want U geeft de groeikracht,
U geeft de heerlijke zon
die de druiven doet rijpen.
Laat ons antwoord op Uw liefde
altijd onze dankbare liefde zijn. Amen.

© Eric Haelvoet 2015